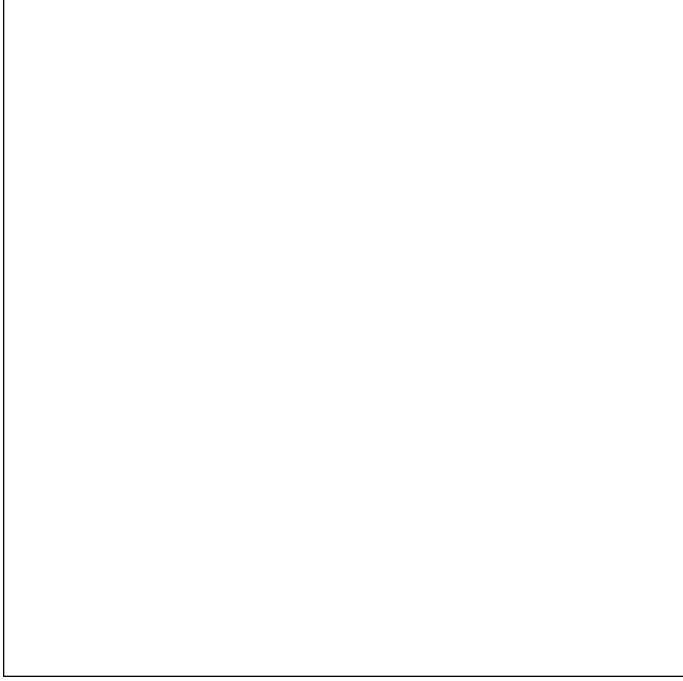

La eta semo: la rakonto de Wangari Maathai

- Nicola Rijdsdijk
 - Maya Marshak
 - Penelope Vos
- 3
- Esperanto

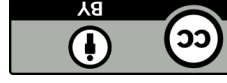

Global Storybooks

globalstorybooks.net

La eta semo: la rakonto de Wangari Maathai

- Nicola Rijdsdijk
- Maya Marshak
- Penelope Vos

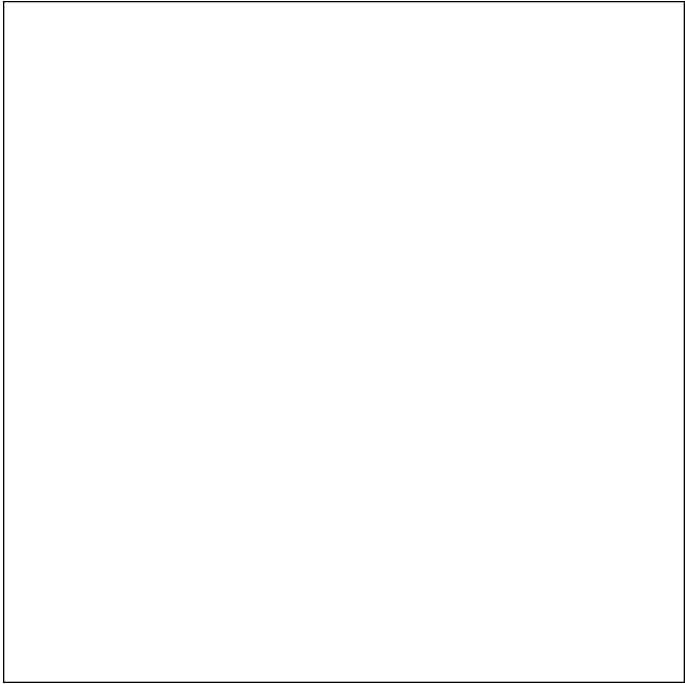
This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

En vilaĝo sur la deklivoj de la Monto Kenjo en Orienta Afriko, infanineto laboris en la kampoj kun sia patrino. Ŝia nomo estis Wangari.

Wangari amisi esti ekstere. En la
manĝardeno de sia familio, ŝi
disrompis la grundon per sia
maĉeto. Ŝi premis semetojn en la
varmetan teron.

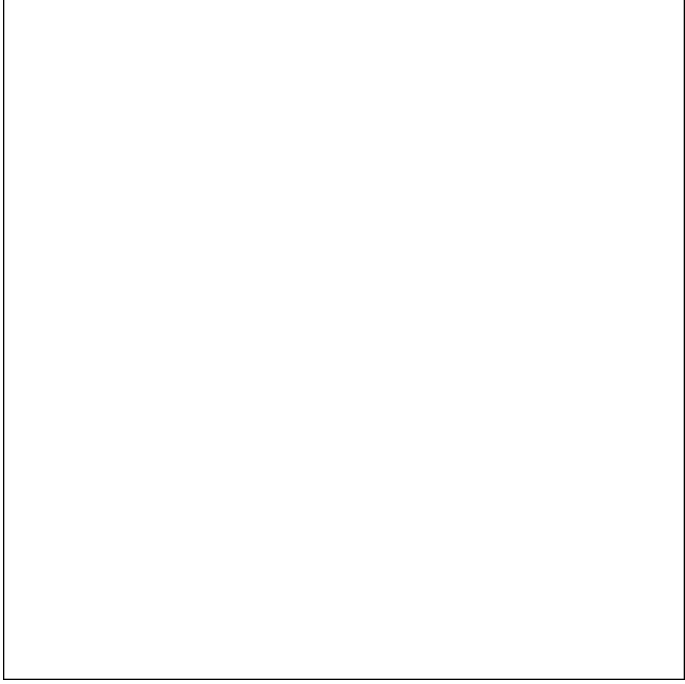

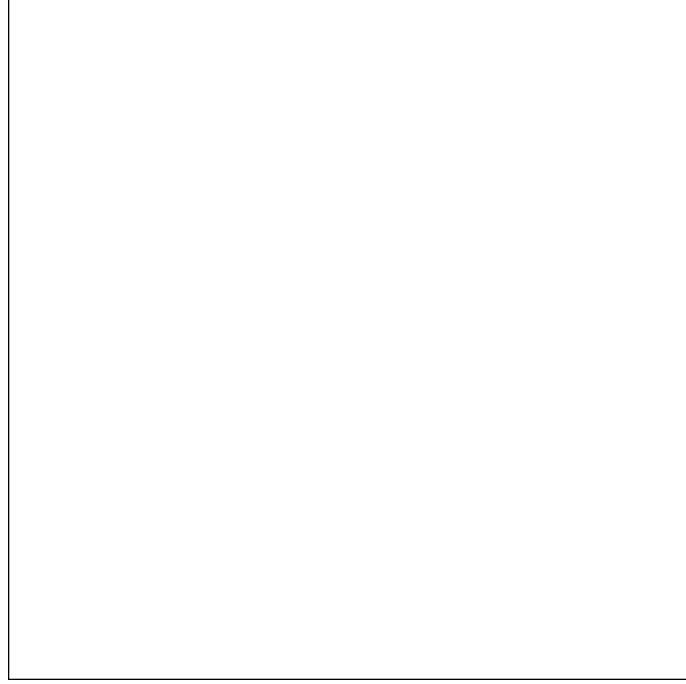
Ŝia preferata horo de la tago estis tuj post la sunsubiro. Kiam la mallumo estis tro por vidi la plantojn, Wangari sciis ke venis la horo por hejmeniri. Ŝi sekvis the vojetojn tra la kampoj, trapasanta riverojn survoje.

Wangari mortis en 2011, sed ni povas pensi pri ŝi ĉiufoje ke ni vidas belan arbon.

Wangari estis lerta infano kaj
atendis senpacience studi lerneĵe.
Sed ŝia patrino kaj patro volis ke ŝi
restu hejmen por helpi ilin. Kiam ŝi
estis seĝaraĝa, ŝia pli aĝa frato
persvadis iliajn gepatrojn permesi
ŝin eniri la lernejon.

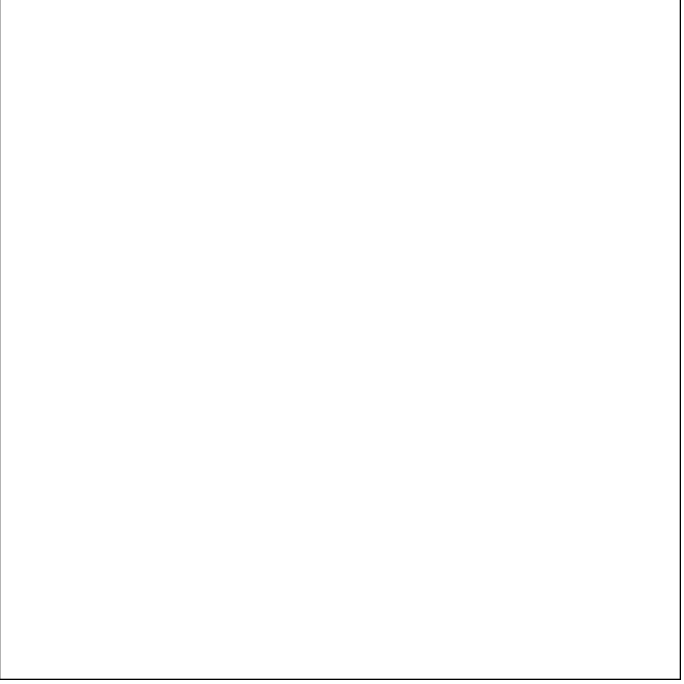
Wangari laboris diligente. Homoj
ĉirkaŭ la mondo rimarkis, kaj donis
al ŝi faman premion. Ĝi estas
nomita la Pac-Premio de Nobel, kaj
ŝi estis la unuan Afrikan hominon
iam ricevi ĝin.

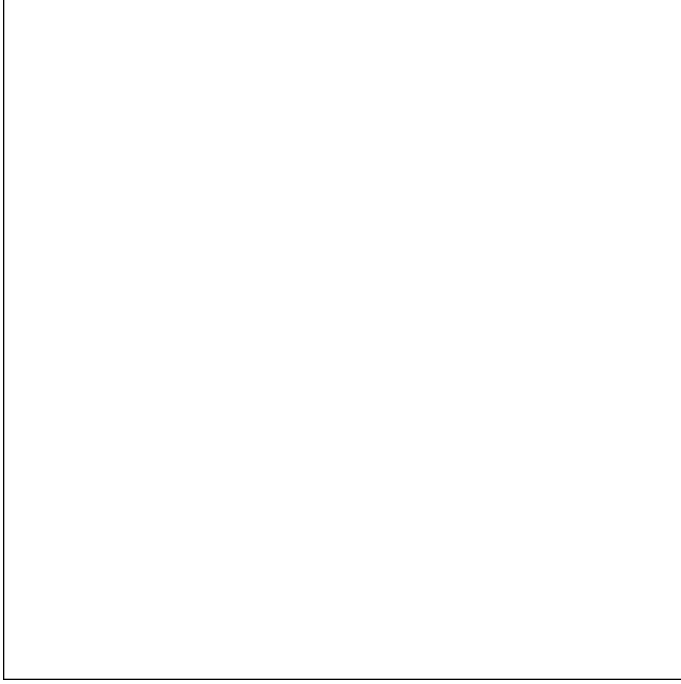
Ŝi ŝatis lerni! Wangari lernis pli kaj pli de ĉiu libro legita. Ŝi faris tiom bone lerneje ke ŝi estis invitita studi en Usono. Wangari estis ekcitita! Ŝi volis scii pli pri la mondo.

Dum tempo pasis, novaj arboj kreskis arbaren, kaj la riveroj reekfluis. La mesaĝo de Wangari disvastiĝis tra Afriko. Hodiaŭ, milionoj da arboj kreskis de la semoj de Wangari.

En la Usona universitato Wanari lernis multajn novajn aferojn. Ŝi studis plantojn kaj kiel ili kreskas. Kaj ŝi memoris kiel ŝi kreskis: ludanta kun ŝiaj fratoj in la ombro de la arboj en la belaj kenjaj arbaroj.

Wangari sciis kion fari. Ŝi instruis la hominojn kiel kreskigi arbojn de semoj. La inoj vendis la arbojn kaj uzis la monon por prizorgi siajn familiojn. La hominoj estis tre felicaĵ. Wangari helpis ilin senti potenca kaj forta.

Ju pli ŝi lernis, des pli ŝi konstatis ke ŝi amis la homojn de Kenjo. Ŝi volis ke ili estu feliĉaj kaj liberaj. Ju pli ŝi lernis, des pli ŝi memoris sian Afrikan hejmon.

Kiam ŝi finis siajn studojn, ŝi revenis al Kenjo. Sed ŝia lando ŝanĝiĝis. Grandegaj bienoj etendis tra la lando. Hominoj ne havis lignon por fari kuirfajrojn. La homoj estis malriĉaj kaj la infanoj malsatis.